

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1038/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812213680
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812213680.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: B. O. X., s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom F. 5, W., právne zastúpeného S. O., s. r. o., so sídlom F. 5, W. proti odporcovi: B. D., bytom F. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa M. so sídlom F., A. legionárov 5, G.: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Y. I., advokátom, Ak D., J. O. X/A, o zaplatenie 778,33 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č. k. 4C/14/2013-102 zo dňa 01. augusta 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Y. I., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 118,34 eur, ktoré je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň uložil vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok 38,97 eur, po právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ návrhom podaným dňa 01.08.2012 prostredníctvom splnomocneného zástupcu žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie 778,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 15% ročne zo sumy 81,26 eur od 12.08.2004 do zaplatenia. Postupca a odporca uzatvorili dňa 13.02.2004 Zmluvu č. 893945, na základe ktorej sa odporca zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Tento záväzok si odporca neplnil riadne a včas. Svoj záväzok uznal v dohode o uznaní záväzku zo dňa 27.11.2010. Do tohto konania dňa 16.10.2012 vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom F., Q. 16, IČO: 42176 778. Vedľajší účastník je vo veci zastúpený JUDr. Y. I., advokátom, AK D., J. O. X/A. Po doručení návrhu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa tento prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu vyjadril k návrhu, a to podaním zo dňa 01.03.2013, v ktorom vzniesol námietku premlčania a navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Skôr než začalo pojednávanie navrhovateľ svoj návrh vzal späť v celom rozsahu faxom a potvrdením písomne v zákonnej lehote, konanie žiadal zastaviť, o náhrade trov konania žiadal rozhodnúť tak, že sa trovy konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznajú. Vzhľadom na späťvzatie celkom, súd konanie zastavil, rozhodol tak, podľa §-u 96 ods. 1 O.s.p.. O vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi súd rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4 Zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok z návrhu vo výške 46,50 eur, návrh vzal späť pred prvým pojednávaním, preto sa mu vracia súdny poplatok krátený o 6,63 eur, t. j. vo výške 39,87 eur. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Konštatoval, že z procesného hľadiska zásadne platí, že ak navrhovateľ vezme návrh späť, zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi

trovy konania. V danom prípade navrhovateľ vzal návrh späť chronologicky po tom, čo do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu a po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom na strane odporcu. Aj keď navrhovateľ dôvod späťvzatia návrhu vo svojom podaní, ktorým vzal návrh späť v celom rozsahu neuviedol, faktom zostáva, že sa tak stalo po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom na strane odporcu. Súd mal za to, že v takomto prípade vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporcu patrí náhrada trov konania, ktorú mu je povinný nahradiť ten, kto zaviniel zastavenie konania, t. j. v tomto prípade navrhovateľ. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. a to za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 11.10.2012 (§ 14 ods. 1 písm. a/ uvedenej vyhlášky) a za písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie k návrhu zo dňa 01.03.2013 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.). Vyjadrenie zo dňa 01.03.2013 je vyjadrením k návrhu v tejto konkrétnej veci po jeho doručení zástupcovi vedľajšieho účastníka. Priznané trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby po 54,45 eur (z tarifnej hodnoty 778,33 eur), režijného paušálu za 1 úkon po 7,63 eur (za úkon vykonaný v roku 2012) a za 1 úkon po 7,81 eur (za úkon vykonaný v roku 2013). Trovy právneho zastúpenia súd vyčíslil v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. a priznal spolu vo výške 118,34 eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 19,33 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nevhodné.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku žiadal uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Nesúhlasil s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu „rovnosť zbraní“. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie

právnych služieb v znení neskorších predpisov. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 33,54 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 778,33 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.07.2013, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 118,34 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 14.03.2013 doručil súdu vyjadrenie k veci, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Odvolací súd má za to, že v konaní na strane vedľajšieho účastníka nie je ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p..

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 118,34 eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne

zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia dňa 11.10.2013, režijný paušál 7,81 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.